TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) NUTARTIS

2019 m. vasario 6 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Aplinka – Prekybos šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimais sistema Europos Sąjungoje – Direktyva 2003/87/EB – Stebėsenos planas – Reglamentas (ES) Nr. 601/2012 – 49 straipsnio 1 dalies antra pastraipa – IV priedo 20 punktas – Įrenginio emisijų apskaičiavimas – Perduoto CO_2 atėmimas – Gaminant nusodinto kalcio karbonatą panaudoto CO_2 neįtraukimas – Neįtraukimo teisėtumo vertinimas“

Byloje C-561/18

dėl 2018 m. rugpjūčio 27 d. *Verwaltungsgericht Berlin* (Berlyno administracinis teismas, Vokietija) sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2018 m. rugsėjo 4 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Solvay Chemicals GmbH

prieš

Vokietijos Federacinę Respubliką

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro pirmosios kolegijos pirmininkas J.-C. Bonichot (pranešėjas), teisėjai C. Toader, A. Rosas, L. Bay Larsen ir M. Safjan,

generalinė advokatė E. Sharpston,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į išklausius generalinį advokatą priimtą sprendimą išspręsti bylą motyvuota nutartimi pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnį,

priima šią

Nutartį

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2012 m. birželio 21 d. Komisijos reglamento (ES) Nr. 601/2012 dėl išmetamųjų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio stebėsenos ir ataskaitų teikimo pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/87/EB (OL L 181, p. 30) 49 straipsnio 1 dalies antros pastraipos ir IV priedo 20 punkto galiojimo.

* Proceso kalba: vokiečių.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Solvay Chemicals GmbH* ir *Bundesrepublik Deutschland* (Vokietijos Federacinė Respublika) ginčą dėl anglies dioksido (toliau – CO_2), kuris yra gaminamas natrio karbonato gamybos įrenginyje ir perduodamas į nusodinto kalcio karbonato (toliau – NKK) gamybos įrenginį, įtraukimo į apskaitą kaip emisijų, kaip jos suprantamos pagal 2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/87/EB, nustatančią šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Bendrijoje ir iš dalies keičiančią Tarybos direktyvą 96/61/EB (OL L 275, 2003, p. 32), iš dalies pakeistą 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/29/EB (OL L 140, 2009, p. 63) (toliau – Direktyva 2003/87).

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Direktyva 2003/87/EB

3 Direktyva 2003/87/EB pagal jos 2 straipsnio 1 dalį taikoma „I priede nurodytoms veikloms, kurias vykdant išmetamos šiltnamio efektą sukeliančios dujos, ir II priede išvardytoms šiltnamio efektą sukeliančioms dujoms“.

4 Direktyvos 3 straipsnio, b) punkte sąvoka „emisijos“ apibrėžiama kaip „šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimai į atmosferą iš įrenginio šaltinių arba I priede išvardytų rūšių aviacijos veiklą vykdančio orlaivio išmetamos dujos, susijusios su ta veikla“.

5 Šios direktyvos 12 straipsnio 3 ir 3a dalyse nustatyta:

„3. Valstybės narės užtikrina, kad iki kiekvienų metų balandžio 30 d. kiekvieno įrenginio operatorius atsisakytų tokių leidimų, išskyrus pagal II skyrių išduotus leidimus, skaičiaus, kuris atitiktų bendrą per ankstesnius kalendorinius metus iš to įrenginio išmestų šiltnamio efektą skatinančių dujų kiekį, patikrintą pagal 15 straipsnio nuostatas, ir kad tie leidimai vėliau būtų panaikinti.

3a. Pareiga išduoti apyvartinį taršos leidimą netaikoma emisijoms, kurios, kaip patvirtinta, surenkamos ir nugabenamos nuolatiniam saugojimui į saugyklą, turinčią galiojantį pagal 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/31/EB [dėl anglies dioksido geologinio saugojimo, iš dalies keičiančią Tarybos direktyvą 85/337/EEB, direktyvas 2000/60/EB, 2001/80/EB, 2004/35/EB, 2006/12/EB, 2008/1/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 1013/2006 (OL L 140, 2009, p. 114)], išduotą leidimą.“

6 Direktyvos 2003/87 14 straipsnio „Emisijos stebėjimas ir ataskaitų apie ją teikimas“ 1 dalyje nustatyta:

„1. Iki 2011 m. gruodžio 31 d. Komisija priima IV priede nustatytais stebėjimo ir ataskaitų teikimo principais grindžiamą reglamentą dėl emisijos stebėjimo ir ataskaitų apie ją teikimo, o prireikus ir dėl duomenų apie I priede išvardytų rūšių, kurioms vykdoma tonų vienam kilometrui duomenų stebėsena ir teikiamos ataskaitos teikimo taikyti tam, kad būtų galima teikti paraiškas pagal 3e arba 3f straipsnius, veiklą teikimo; jame nustatytuose kiekvienų šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos stebėjimo ir ataskaitų apie ją teikimo reikalavimuose nurodomas galimas tų dujų poveikis visuotiniam atšilimui.

Ši priemonė, skirta šios direktyvos neesminėms nuostatoms iš dalies pakeisti ją papildant, priimama laikantis 23 straipsnio 3 dalyje nustatytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.“

Reglamentas Nr. 601/2012

7 Reglamento Nr. 601/2012 5 straipsnio pirmoje pastraipoje numatyta:

„Stebėsena ir ataskaitų rengimas turi būti išsamūs ir apimti visas su Direktyvos 2003/87/EB I priede išvardytas veiklos rūšis ir į tos direktyvos 24 straipsnį įtrauktomis kitomis atitinkamomis veiklos rūšimis susijusias iš visų taršos šaltinių bei sukėliklių išmetamas proceso metu ir degimo metu išsiskiriančias ŠESD [šiltnamo efektą sukeliančias dujas] bei visas nurodytas su tomis veiklos rūšimis susijusias ŠESD ir turi būti atliekami taip, kad būtų išvengta dvigubos apskaitos.“

8 Šio reglamento 11 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Kiekvienas veiklos vykdytojas ar orlaivio naudotojas vykdo išmetamųjų ŠESD kiekio stebėseną remdamasis stebėsenos planu, kurį kompetentinga institucija patvirtina pagal 12 straipsnį, atsižvelgdama į įrenginio veiklos arba orlaivio naudotojo veiklos, kurioms tas planas taikomas, pobūdį ir vykdymą.

<…>“

9 Remiantis minėto reglamento 20 straipsnio 2 dalimi, „[n]ustatydamas stebėsenos ir ataskaitų teikimo procesą veiklos vykdytojas įtraukia IV priede nustatytus atitinkamam sektoriui skirtus reikalavimus“.

10 Reglamento Nr. 601/2012 49 straipsnio „Perduotas CO_2 kiekis“ 1 dalyje numatyta:

„Veiklos vykdytojas iš įrenginio išmetamųjų ŠESD kiekio atima visą CO_2 kiekį, kuris susidaro iš anglies, esančios iškastiniame kure, kuris naudojamas veiklai, kuriai taikomas Direktyvos 2003/87/EB I priedas, vykdyti, jei tas kiekis neišmetamas iš įrenginio į atmosferą, o perduodamas iš įrenginio į kurį nors iš šių subjektų:

a) surinkimo įrenginį siekiant šį CO_2 transportuoti į geologinę saugyklą, kurią leista eksploatuoti pagal Direktyvą 2009/31/EB, ir joje ilgą laiką saugoti;

b) transportavimo tinklą siekiant šį CO_2 ilgą laiką saugoti geologinėje saugykloje, kurią leista eksploatuoti pagal Direktyvą 2009/31/EB;

c) geologinę saugyklą, kurią leista eksploatuoti pagal Direktyvą 2009/31/EB, siekiant šį CO_2 kiekį joje saugoti ilgą laiką.

Jokiais kitais atvejais iš įrenginio perduodant CO_2 negalima jo kiekio atimti iš įrenginio išmetamųjų ŠESD kiekio.“

11 Šio reglamento IV priede „Konkrečiai įrenginiuose vykdomai veiklai taikomos stebėsenos metodikos (20 straipsnio 2 dalis)“ yra 20 punktas, skirtas „Direktyvos 2003/87/EB I priede nurodyta[i] natrio karbonato ir natrio vandenilio karbonato gamyba[i]“. Šio punkto B dalyje, susijusioje su „konkrečiomis stebėsenos taisyklėmis“, be kita ko, numatyta:

„Jeigu gaminant natrio karbonatą išsiskyręs CO_2 naudojamas gaminant natrio vandenilio karbonatą, iš natrio karbonato išsiskyręs CO_2, kuris naudojamas gaminant natrio vandenilio karbonatą, laikomas išmestu iš įrenginio, kuriame susidarė.“

Vokietijos teisė

12 2011 m. liepos 21 d. *Gesetz über den Handel mit Berechtigungen zur Emission von Treibhausgasen* (Šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų prekybos įstatymas) (*BGBl.* I, 2011, p. 1475, toliau – TEHG) su pakeitimais 5 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Pagal 2 priedo 2 dalį veiklos vykdytojas turi nustatyti teršalų, išmestų per kalendorinius metus vykdant savo veiklą, kiekį ir iki kitų metų kovo 31 d. pateikti ataskaitą apie jį kompetentingai institucijai.“

13 Šio įstatymo su pakeitimais 6 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Veiklos vykdytojas privalo kompetentingai institucijai pateikti kiekvieno prekybos laikotarpio išmetamųjų teršalų kiekio nustatymo ir ataskaitų teikimo pagal 5 straipsnio 1 dalį stebėsenos planą. <…>“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

14 *Solvay Chemicals* Reinberge (Vokietija) eksploatuoja natrio karbonato gamybos įrenginį, kurio veiklai taikoma prekybos šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartiniais taršos leidimais sistema. Neginčijama, kad dalis šio įrenginio pagaminamo CO_2 yra perkeliama į kitą įrenginį, gaminantį NKK, todėl šis CO_2 nėra išmetamas į atmosferą.

15 2017 m. sausio 19 d. Sprendime *Schaefer Kalk* (C-460/15, EU:C:2017:29) Teisingumo Teismas nusprendė, kad Reglamento Nr. 601/2012 49 straipsnio 1 dalies antros pastraipos ir IV priedo 10 punkto B dalies nuostatos negalioja tiek, kiek pagal jas į kalkių deginimo įrenginio emisijas sistemiškai įtraukiamas į kitą įrenginį kalcio karbonatui gaminti perduotas CO_2, nepaisant to, ar jis išmetamas į atmosferą, ar ne.

16 Priėmus šį sprendimą, per jos iš dalies pakeisto įrenginio stebėsenos plano patvirtinimo procedūrą *Solvay Chemicals* 2017 m. rugsėjo 25 d. raštu paprašė *Deutsche Emissionshandelsstelle* (Vokietijos prekybos apyvartiniais taršos leidimais tarnyba, toliau – „DEHSt“) leidimo neįtraukti į apskaitą CO_2, kuris yra perduotas NKK gamybai, dėl to, kad šis CO_2 yra chemiškai susijungęs su NKK, ir, kadangi nėra išmetamas į atmosferą, jis neatitinka Direktyvos 2003/87 3 straipsnio b punkte nurodytos „emisijų“ sąvokos.

17 2017 m. gruodžio 21 d. sprendimu DEHSt atmetė šį iš dalies pakeistą stebėsenos planą. Šis sprendimas 2018 m. gegužės 4 d. buvo patvirtintas padavus skundą. DEHSt manė, kad savo 2017 m. sausio 19 d. Sprendimu S*chaefer Kalk* (C-460/15, EU:C:2017:29) Teisingumo Teismas aiškiai apribojo nuostatų pripažinimą negaliojančiomis Reglamento Nr. 601/2012 taisykle, kuri nurodo, kad neįmanoma išskaityti kalkių deginimo įrenginyje pagaminto ir NKK gamybai perduoto CO_2. Be to, ji nusprendė, kad net jei būtų tikėtina, jog panaši Reglamente Nr. 601/2012 nuostata, reglamentuojanti natrio karbonato gamybą, būtent šio reglamento IV priedo 20 punktas, taip pat negaliotų, ji, kaip administracinė institucija, neturėtų įgaliojimų netaikyti Sąjungos teisės normos.

18 Savo ieškinyje, pareikštame 2018 m. gegužės 17 d. *Verwaltungsgericht Berlin* (Berlyno administracinis teismas, Vokietija), *Solvay Chemicals* užginčijo DEHSt sprendimą.

19 Kilus abejonių dėl šių Reglamento Nr. 601/2012 nuostatų galiojimo, šis teismas nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1) Ar [Reglamentas Nr. 601/2012] negalioja ir prieštarauja Direktyvos 2003/87 tikslams tiek, kiek jo 49 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nustatyta, kad anglies dioksidas (CO_2), kuris nėra perduodamas, kaip tai suprantama pagal minėto reglamento 49 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą, laikomas jį pagaminto įrenginio išmestu CO_2, nepaisant to, ar jis buvo išmestas į atmosferą, ar ne?

2) Ar [Reglamentas Nr. 601/2012] negalioja ir prieštarauja Direktyvos 2003/87 tikslams tiek, kiek jo 49 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje, kuri taikoma kartu su minėto reglamento IV priedo 20 punktu, nustatyta, kad CO_2, kuris yra perduodamas iš vieno įrenginio, gaminančio natrio karbonatą, į kitą įrenginį, gaminantį [NKK], turi būti sistemiškai įtrauktas į šio įrenginio emisijas?“

Dėl prejudicinių klausimų

20 Pirmiausia pažymėtina, kad pagal Reglamento Nr. 601/2012 49 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą ir IV priedo 20 punktą CO_2, pagamintas natrio karbonato gaminimo įrenginyje ir perduotas, kaip pagrindinėje byloje, į kitą įrenginį, kur iš jo gaminamas NKK, laikomas pirmojo įrenginio išmestu CO_2.

21 Savo klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės prašo Teisingumo Teismo priimti sprendimą dėl šių nuostatų galiojimo, nes sistemiškai įtraukiant į natrio karbonato gamybos įrenginio emisijas CO_2, kuris perduodamas gaminti NKK, nepaisant to, ar jis buvo išmestas į atmosferą, ar ne, šiose nuostatose išplečiamos emisijų apibrėžties, pateiktos Direktyvos 2003/87 3 straipsnio b punkte, ribos.

22 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnį, jeigu klausimas, dėl kurio pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą, yra tapatus klausimui, dėl kurio Teisingumo Teismas jau yra priėmęs sprendimą, jeigu atsakymą į tokį klausimą galima aiškiai nustatyti iš jurisprudencijos arba jeigu atsakymas į klausimą, dėl kurio pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą, nekelia jokių pagrįstų abejonių, Teisingumo Teismas, vadovaudamasis teisėjo pranešėjo siūlymu ir išklausęs generalinį advokatą, bet kada gali nuspręsti priimti sprendimą motyvuota nutartimi.

23 Ši nuostata taikytina nagrinėjant šį prašymą priimti prejudicinį sprendimą.

24 Šiuo klausimu pažymėtina, kad Reglamentas Nr. 601/2012 buvo priimtas taikant Direktyvos 2003/87 14 straipsnio 1 dalį, pagal kurią Komisija priima reglamentą, be kita ko, dėl emisijos stebėjimo ir ataskaitų apie ją teikimo, o ši priemonė skirta minėtos direktyvos neesminėms nuostatoms iš dalies pakeisti papildant. Todėl šiuo atveju vertinant šių minėto reglamento nuostatų galiojimą reikia patikrinti, ar Komisija, priimdama šias nuostatas, neviršijo Direktyvoje 2003/87 nustatytų ribų (2017 m. sausio 19 d. Sprendimo *Schaefer Kalk*, C-460/15, EU:C:2017:29, 27 punktas).

25 Pagal Direktyvos 2003/87 3 straipsnio b punktą „emisijos“ šioje direktyvoje suprantamos kaip šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimas į atmosferą iš įrenginio šaltinių. Iš paties šios nuostatos teksto matyti, kad „emisijos“, kaip jos suprantamos pagal tą nuostatą, suponuoja šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimą į atmosferą (2017 m. sausio 19 d. Sprendimo *Schaefer Kalk*, C-460/15, EU:C:2017:29, 32 punktas).

26 Šiuo klausimu pažymėtina, jog Direktyvos 2003/87 12 straipsnio 3a dalyje numatyta, kad pareiga grąžinti apyvartinius taršos leidimus, esant tam tikroms sąlygoms, netaikoma emisijoms, kurios surenkamos ir nugabenamos nuolatiniam geologiniam saugojimui į saugyklą, turinčią galiojantį pagal Direktyvą 2009/31 išduotą leidimą. Tačiau tai nereiškia, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas nusprendė, kad veiklos vykdytojai atleidžiami nuo grąžinimo pareigos tik nuolatinio geologinio saugojimo atveju (2017 m. sausio 19 d. Sprendimo *Schaefer Kalk*, C-460/15, EU:C:2017:29, 33 ir 34 punktai).

27 Iš tiesų, skirtingai nuo Reglamento Nr. 601/2012 49 straipsnio 1 dalies antros pastraipos, kurioje numatyta, kad jokiais kitais atvejais iš įrenginio perduodant CO_2 negalima jo atimti iš įrenginio emisijų, Direktyvos 2003/87 12 straipsnio 3a dalyje analogiška taisyklė nenumatyta (2017 m. sausio 19 d. Sprendimo *Schaefer Kalk*, C-460/15, EU:C:2017:29, 35 punktas).

28 Pastarosios nuostatos, kuri iš tiesų skirta tik specifinei situacijai ir kuria siekiama skatinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų saugojimą, tikslas ar poveikis nėra pakeisti „emisijų“, kaip jos suprantamos pagal Direktyvos 2003/87 3 straipsnį, apibrėžtį, taigi ir šios direktyvos taikymo sritį, nustatytą 2 straipsnio 1 dalyje (2017 m. sausio 19 d. Sprendimo *Schaefer Kalk*, C-460/15, EU:C:2017:29, 36 punktas).

29 Taigi siekiant nustatyti, ar dėl įrenginyje, kaip antai nagrinėjamame pagrindinėje byloje, vykdomos natrio karbonato gamybos veiklos susidarantis CO_2 patenka į Direktyvos 2003/87 taikymo sritį pagal jos 2 straipsnio 1 dalį ir I bei II priedus, reikia patikrinti, ar dėl tokios gamybos CO_2 išmetamas į atmosferą (šiuo klausimu žr. 2017 m. sausio 19 d. Sprendimo *Schaefer Kalk*, C-460/15, EU:C:2017:29, 37 punktą).

30 Iš Teisingumo Teismo turimos informacijos matyti, kad NKK gamyboje panaudotas CO_2 yra chemiškai susijungęs su šiuo stabiliu produktu. Be to, NKK gamybos veikla nepriklauso prie veiklos rūšių, kurios pagal Direktyvos 2003/87 2 straipsnio 1 dalies ir I priedo nuostatas patenka į šios direktyvos taikymo sritį.

31 Kaip matyti iš 2017 m. sausio 19 d. Sprendimo *Schaefer Kalk* (C-460/15, EU:C:2017:29) 39 punkto, esant tokiai situacijai, kai kalkių gamybos įrenginyje pagamintas CO_2 perduodamas į NKK gamybos įrenginį, pagal Reglamento Nr. 601/2012 49 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą ir IV priedo 10 punkto B dalį visas perduotas CO_2, nesvarbu, ar dalis jo buvo išmesta į atmosferą transportuojant, ar dėl nutekėjimo, netgi per patį gamybos procesą, laikomas išmestu kalkių gamybos įrenginio, kuriame šis CO_2 gaminamas, net jeigu dėl šio perdavimo į atmosferą nebūtų išmesta jokio CO_2. Taigi, šiose nuostatose įtvirtinama nenuginčijama prielaida, kad į atmosferą išmetamas visas perduotas CO_2.

32 Be to, esant tokiai situacijai, kai natrio karbonato gamybos įrenginyje pagamintas CO_2 perduodamas į NKK gamybos įrenginį, Reglamento Nr. 601/2012 49 straipsnio 1 dalies antros pastraipos ir IV priedo 20 punkto B dalies taikymas sukuria nenuginčijamą prezumpciją, kad į atmosferą išmetamas visas perduotas CO_2.

33 Taigi šios nuostatos verčia manyti, kad „emisijų“, kaip jos suprantamos pagal Direktyvos 2003/87 3 straipsnio b punktą, sąvoka apima tokiomis aplinkybėmis perduotą CO_2, nors į atmosferą jis išmetamas ne visais atvejais. Priimdama Reglamento Nr. 601/2012 49 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą ir IV priedo 20 punkto B dalį Komisija išplėtė šios sąvokos taikymo sritį (šiuo klausimu žr. 2017 m. sausio 19 d. *Schaefer Kalk*, C-460/15, EU:C:2017:29, 40 punktą).

34 Dėl šios prezumpcijos atitinkami veiklos vykdytojai negali jokiu būdu iš bendrų jų natrio karbonato gamybos įrenginio emisijų atimti CO_2 kiekio, perduoto NKK gamybai, nors šis CO_2 į atmosferą išmetamas ne visais atvejais. Tokios galimybės nebuvimas reiškia, kad apyvartiniai taršos leidimai turi būti grąžinti už visą CO_2, perduotą NKK gamybai, ir nebegali būti parduoti kaip pertekliniai; dėl to kyla abejonių dėl apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemos tokiu atveju, kuris vis dėlto atitinka galutinį Direktyvos 2003/87, kuria siekiama saugoti aplinką mažinant šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijas, tikslą (šiuo klausimu žr. 2017 m. sausio 19 d. Sprendimo *Schaefer Kalk*, C-460/15, EU:C:2017:29, 41 punktą).

35 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad priimdama Reglamento Nr. 601/2012 49 straipsnio 1 dalies antros pastraipos ir IV priedo 20 punkto B dalies nuostatas, tokiu būdu pakeitusi esminę Direktyvos 2003/87 nuostatą, Komisija viršijo šios direktyvos 14 straipsnio 1 dalyje nustatytas ribas (pagal analogiją žr. 2017 m. sausio 19 d. Sprendimo *Schaefer Kalk*, C-460/15, EU:C:2017:29, 48 punktą).

36 Taigi į pateiktus klausimus reikia atsakyti taip, kad Reglamento Nr. 601/2012 49 straipsnio 1 dalies antros pastraipos ir IV priedo 20 punkto B dalies nuostatos negalioja tiek, kiek pagal jas į natrio karbonato gamybos įrenginio emisijas sistemiškai įtraukiamas į kitą įrenginį NKK gamybai perduotas CO_2, nepaisant to, ar jis išmetamas į atmosferą, ar ne.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

37 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti tas teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nutaria:

2012 m. birželio 21 d. Komisijos reglamento (ES) Nr. 601/2012 dėl išmetamųjų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio stebėsenos ir ataskaitų teikimo pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/87/EB 49 straipsnio 1 dalies antros pastraipos ir IV priedo 20 punkto B dalies nuostatos negalioja tiek, kiek pagal jas į natrio karbonato gamybos įrenginio emisijas sistemiškai įtraukiamas į kitą įrenginį nusodinto kalcio karbonatui gaminti perduotas anglies dioksidas (CO_2), nepaisant to, ar jis išmetamas į atmosferą, ar ne.

Parašai.